

LUDWIG ÉVA:

Borsos Miklós szobraira

Lófej

Orrán az utolsó vágatása
emléke remeg
szemén kőmerev
fájdalom

Szirénfej

E mohó ajak
ostoba dalai büvölik
halálba
tisza tengerek hajósait.

Madár

A finomivü test
összeköt földet és eget
józság fészket
s szárnyaló szédületet.

Vénusz születése

A valódi szépség
lassan tárja ki
igézetét.

Csillagnéző

Nincs méltóbb
senki
az égitestek
igaz alázatára.

Orpheus

Vak szemgödréből
könny helyett dal fakad
mély
hogyan beleférjen
s mélyen hogyan
bugyogjon belőle
az ének
a lélek
összegyűjti így
a való világ
jeleit
s a világtalan szemek
láttatva újra látnak
tündöklenek.

A nagy véres mártírium

Iszonyu massa:
Üregeiben a
jóllakott halál
pihen.